

KASABA TİYATROSU

Soğuk kış gecelerin birinde Ali çok ateşlendi. Annesi babası telaş içinde kaldı. Bir süre sonra ateşin etkisiyle Ali sayıklamaya başladı. Anlaşılmayan bir sürü kelimeyi arka arkaya söylüyordu. Annesi önce ne dediğini anlamadı. Ama bir süre sonra ne dediği anlaşıldı. Ali, dayısının şehirde seyrettirdiği tiyatro oyununun bütün kahramanlarıyla konuşuyordu. Sabah olduğunda Ali'yi annesi babası apar topar kasabanın doktoruna götürdü.

Zehra, Tolga, Mehmet ve Ayşe Ali'nin hasta olduğunu öğretmenlerinden öğrendiler. Bu duruma çok üzüldüler. Ali için bir şeyler yapmak, ona yardım etmek istediler fakat ne yapacaklarını bilemediler.

Daha sonra Zehra'nın aklına tiyatro yapma fikri geldi. Çünkü Ali'nin şehirde seyrettiği "Bremen Mızıkacıları" oyununu çok sevdiğini biliyordu. Bu fikri arkadaşlarına anlattı fakat arkadaşları hiç tiyatroya gitmediği için tiyatronun ne anlama geldiğini bilmiyorlardı. Zehra arkadaşlarına tiyatroyu canlandırarak anlattı. Zehra zaman zaman eşek oluyor zaman zaman da horoz taklidi yapıyordu. Arkadaşları ona çok gülüyordu. Fakat kimse taklit yapmaya yanaşmıyordu. Zehra çok yorulmuştu. Onlarında sırayla birilerinin taklidini yapmasını istedi. İçlerinden en cesur Tolga çıktı. Tolga dedesinin taklidini yapınca herkes gülmekten çatladı. Hemen Mehmet atladı. "Hey bakın..." dedi "Benim babam da şişman anneme şöyle sesleniyor: Minnoşum..." Mehmet ve Ayşe' de kahkahalarla birbirlerinin taklidini yaptılar.

Ancak Mehmet birden "tiyatro bu kadar kolay mı?" dedi.

"Değildir herhalde" dedi Zehra. Hepsi birden umutsuzluğa kapıldı. Kimseden ses çıkmıyordu. "Öğretmenimize soralım dediler. Birlikte yola koyuldular.

Zehra, Tolga, Ayşe ve Mehmet yardım almak üzere fikirlerini öğretmenlerine anlattılar. Öğretmenleri bu fikre bayıldı. Ne oynayacaklarını düşünürken akıllarına Ayşe Nine'nin anlattığı masallardan birini canlandırma fikri geldi. Öğretmen masalı tiyatro oyunu şeklinde yazdı. Ancak dekor kurmak için bazı malzemelere ihtiyaçları olabileceğini söyledi. Bunun için herkes evden kostüm olarak ne bulursa getirecekti. Başka bir sorun daha vardı. Kasabada çok az kişi tiyatronun ne olduğunu biliyordu. Tiyatroyu tanıtmak için bir şeyler yapmak gerekiyordu. Ertesi gün çocuklar çalışmak için okulun bahçesinde toplandılar. Öğlen yemeklerini yedikten sonra sokağın başında buluşup insanları tiyatro hakkın da bilinçlendirmek için posterler hazırladılar ve kapı kapı dolaştılar. Kasabanın dört bir yanına posterler astılar. Çocukların bir günleri kalmıştı. Önce okullarındaki sınıfları dolaşarak diğer arkadaşlarını da çağırdılar. Daha sonra sergileyecekleri oyun için prova yaptılar. Provalarına öğretmenlerine de sundular. Öğretmen birkaç yeri tekrar çalıştırdı. Beklenen gün gelmişti. Çocuklar için büyük gündü. Bu gün Ayşe Nine'nin anlattığı Keloğlan oyunlarını sergileyeceklerdi. Sırayla bütün kasaba halkı oyunu izlemek için sahne alanına geldiler. Ali'de merakla ve heyecanla arkadaşlarını izlemeye geldi. Herkes çok heyecanlıydı. Çocuklar

oyunlarını sergiledikten sonra bütün herkes onlara bayılıp “Bir daha...” diye tezahürat ettiler. Ali arkadaşlarını ayakta alkışladı. Onlara bahçelerinin en güzel çiçeklerini hediye olarak verdi.

Ali bu oyuna nasıl hazırlandıklarını öğrenince arkadaşlarına çok teşekkür etti. Arkadaşlarının bu davranışları Ali ile aralarındaki arkadaşlık bağını daha da kuvvetlendirdi. Zamanla Ali'nin tedavisi bitti. Beş arkadaş ile birlikte yardıma ihtiyacı olan kişilere yardım etmek için yeni oyunlar hazırladılar. Tiyatrolarının adını “Kasaba Tiyatrosu” koydular. Zamanla kasaba tiyatrosu zorda kalan çocukların en büyük yardımcısı haline geldi.

Zeynep Güngör

5F

Özel Marmara Ortaokulu